

Call no: B. (NS)PP255:1

Author: D'Italia, Raffaele Haim.

Title: Raiti baale ha-shir ... Yosef Baruch Kazis ... shenasa lo le-ishah ... et ha-betulah ... Benvenutah ... bat ... Zerahyah Hai ...

כותר: ראייתי בעלי השיר ... יוסף ברוך קזיס ... שנשא לו לאשה ... את ...
הבתולה ... בינוינטה ... בת ... זרחה חי ...

Imprint: [Italy : s.n., 17--]

Collation: 1 broadside : woodcuts ; 39 x 27 cm.

הערות: סוג הגלילון: שיר חידה לחתונה. שם החתן: יוסף ברוך קזיס. שם הכללה:
בינוינטה בת זרחה חי. תחילת השיר: גדול הוא שם דודים יחד חברו.
כולל צורת החידה: בנין אב משני כתובים.ביבליוגרפיה: דן פגיס,
על סוד חתום, עמ' 250.

Subject: Epithalamia.

Riddles, Hebrew - Italy.
Hebrew poetry, Modern - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ויצאים בטיר שיר בית הבצל. ואני בהלכוא שבת שביתתי במקומי מתחת ולא כימעל. ומשטע ורזה לטשא לוי לעיפה. פון יהטדזוי כל בעל שפה. אף כי השפה רפה. למה משירו קל כמות שהוא לא אנית תנופה. לאחנן הכהן הנדרול כאחיז גדורל בחכטה צרופה: מעחר תנתרן לי נשוי בשירתי כללה ונם דריי בתוך הבאים רוח נכוון טואפה. ולמעט בכשתה מרוכבה ולבספה. באה על מים רביכים צפפה. ערבה בערבוביא לא ישיטו בה לב מרואה להופה. כי טירים ישרו ומליצה יפה. ומזאת טשי לא חוטר מעליה עציפה. לדאותה בפניה יוניהה עטופה: זאת זעוז אהרת אשה בדעת ליקח דעתך ולהכם לחוד בנטשר לדבר בעדה. ויצאה בללא חטא מטעי במוועדה. בזונג נאה ומתקבל אויזר כל כלוי חטיה. ה'ה דבוחור המשכילד ונבון אב בחכמה יושב בשבת החטיכ' יושבי חן חן יצ'ן בן לריב המתיפלא. ורפה אומן בנתר ונפלא. כמה ר' יוסף ברוך קוייס זצ'ל שנשא לו לאשה את בת ארותו. הנבולד דצנעה דמיהוללה. חן אונגה טויכת נפשה כי נברה בטעלה. מר' ביגינוגטעה חט'א. בת איש יורע דעת בחיטה. כיבין בטוב טעכה. ככ' ר' זרהייה חי יצ'ן. אלהים יחנס ויברכך זוקן ורע אמוניים. ויוריח להם שימושו שמש צדקה ומרפא בתחנונים. ויתן לגופם מעדנים. יראו בכניון הקרש לפני ולפניהם. ועוד דבר ה' פנים אל פנים: אכ' זוקן

צורת החדה

בנין אב משני כתובים

אחת ב ר

להמשיל לו

יְהוָה שְׁנִי

זהו אחד

בְּשַׁלֵּשָׁה שָׁתְּפִים בְּנִים יְבֹאוּ:
אַחֲרַ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ מִפְּעָל.
וְשַׁנִּים הֵם אֲשֶׁר וְאִישׁ לְהֵבָעַל.
אַחֲרַ כִּי הָעוֹלָם נִבְרָא מִתְהֻחוֹ.

רַק בְּתֻחָמָה חֲבֹר הַיּוֹם רָאִיתִי .
וְלִמְرָאָה עֵינִים בְּנוֹס גְּפָרוֹ .
נֶפֶש אַתָּה לְהָם עַמָּה נִכְבָּרוֹ .
חַסְדֵּזָאת בֵּיתִי וְזֹה מִאתֵת חַיִתִי .

יא
אם בזונ אם בגין טוביה הוסקה.
מבניין אב עקרה אומר אביע.
לשניים כי נפש אחרת חניע
שפערת אחר הוא אל וראין ירדה.

יב
אל לפניכם חולק לירוחת הדרך.
שמחו אחר אל חי יתר תלמי.
לכם הוא עירחן בו חחמאו.
עד יבא עת כי לו חכרא כל-בָּרֶךְ.

ה
דעתן וטעני הם בסמכות נקרבו:
זה אחר זה מונה מספר יניהם
וסמכות זה רוי לרזאה יוכים
מיין כן חברתם דודים חשבו.

אב לְפָלָם הִיא זוֹאת חַבָּרָה חַבָּרָה.
מִנֶּה רָאֵי לִלְמֹוד וְלִלְמֹד דְּעָתָה
מֵי הַחֲבָר יַחֲפֹז בְּלִתִּי מְגֻשָּׁה.
פּוֹאַת יָרָא וַיַּקְרֹשׁ לוֹ יִקְרֹה.

שְׁמָחוֹ עַל חֶבְרָחֶכֶם אֲחִים נִמְתֵּחֶר .
יָזְרָה שְׁמַפְּכֶם בְּנִים מִכֶּם יֵצְאָו .
שְׁיַרְוָתִי חֶרוֹתִי הַז יִגְבָּאוּ
כִּכְה וּדְאֵי יְהִיה יְנוּס כָּל-פְּחָר .

ח.
וְרַע תָּמִים בְּלֹחֵי מָם בְּזַחֲלִילוֹ.
קְרוֹדֵשׁ יֹאמֶר לוֹ יְחִמֵּר בְּכֹשֶׁר.
לְכֶם מַנְּנוּ אֶכְחֹזֶב שְׁלִיחָה וְאַוְשָׁר.
הֵן תָּמוֹתְרֹתִי שְׁמַעַי הַגִּינוֹן.

בנשואין מני רהט